

וְאָעִידָה בְּפִי אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ: כִּי יֵרְעוּ אַחֲרַי מוֹתַי כִּי־הִשְׁתַּחֲתִּיתָ תִּשְׁחַתּוּן וְסָרְתָם מִן־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֲתֶכֶם וְקִרְאתָ אֲתֶכֶם הִרְעָה בְּאֶחָרִית הַיָּמִים כִּי־תַעֲשׂוּ אֶת־הַרְעָה בְּעֵינַי יְהוָה לְהַכְעִיסוֹ בַּמַּעֲשֵׂה יְדֵיכֶם: וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה בְּאָזְנֵי כָל־קְהֵל יִשְׂרָאֵל אֶת־דְּבָרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת עַד הַיּוֹם:

ע' פיוסוקים ארנהו סימן

1111

הָאֲזִינוּ הַשָּׁמַיִם וְאֲדַבְּרָה יַעֲרֵף כַּמָּטֵר לְקוֹחֵי כִשְׁעֵיכֶם עַל־יְדֵיכֶם כִּי שָׁם יְהוָה אֶקְרָא הַצֹּהַר תָּמִים פְּעֻלוֹ אֵל אֲמוֹנָה וְאִין עוֹל שַׁחַת לוֹ לֹא בָּנִיו מוֹמֵם הִלְחִיחוּ תִּגְמְלוּ־זֹאת הַלֹּא־הוּא אֲבִיךָ קִנְיָד (שנ) זכר מות עולם בניו שנות דר־וֹדֵר שָׂאל אֲבִיךָ וַיְגִדְדֵנִי וַיֹּאמְרוּ לָךְ: בְּהִנְחַל עֲלִיּוֹן גּוֹלִים יַעֲבֹר גְּבֻלַת עַמִּים כִּי חִלַּק יְהוָה עַמּוֹ יַמְצֵאֵהוּ בְּאָרֶץ מִדְבָּר יִסְכְּבֵנָהוּ יִבְנֶנָּהוּ כְּגִשְׁרֵי יַעֲרֵר קִנּוֹ עַל־גּוֹזְלָיו יַחֲרֹף יְהוָה בְּדָד יִנְחֵנוּ (שליש) יִרְכְּבֵהוּ עַל־בְּמוֹתַי אָרֶץ וַיִּנְקְהוּ דָבָשׁ מִשְׁלַע חֲמַת בָּקָר וְחֵלֶב עֵאֵן בְּנֵי־בִשָּׁן וְעֵתוּדִים וְדָם־עֵגֶב תִּשְׁתֶּה־חֲמֹר: שְׁמַנֵּת עֵבִית בְּשִׂית וַיִּנְבֵּל צוֹר יִשְׁעָתוֹ: בְּתוֹעֵבַת יַכְעִיסָהוּ: אֱלֹהִים לֹא יַדְעוּם לֹא שְׁעָרוֹם אֲבֹתֵיכֶם: וְתִשְׁכַּח אֵל מִחֻלְלָךְ: * מִכַּעַס בָּנָיו וּבְנֵיתָיו: אֲרָאָה מַה אַחֲרֵיתֶם בָּנִים לֹא־אֲמִן בָּם: כַּעֲסוּנִי בְּהַבְלִיחֶם בְּגֹי נָבֵל אֲכַעִיסֶם: וְתִיקַד עַד־שְׂאוֹל תַּחֲתִית וְתִלְהֹט מוֹסְדֵי הַרִים: חֲצִי אֲכַלֶּה־בָּם: וְקָטַב מְרִירִי עַם־חֲמַת וְחֹלֵי עֶפְרַי: גַּם־בַּחֹר גַּם־בְּתוֹלָה יוֹנֵק עַם־אִישׁ שִׁבְיָה: אֲשִׁבִיתָהּ מֵאֲנוּשׁ וְזָכְרָם: פֶּזֶז־יִנְבְּרוּ צִרְיָמוֹ וְלֹא יְהוָה פֹּעֵל כָּל־זֹאת: וְאִין בָּהֶם תְּבוּיָה: יָבִינוּ לְאַחֲרֵיתֶם:

וְתִשְׁמַע הָאָרֶץ אִמְרֵי־כִי: תִּזְלַב כַּטֵּל אִמְרֵתִי וְכַרְבִּיבִים עַל־יְעֹשֵׁב: הָבוּ גִדְל לֹא־לְחֵינוּ: כִּי כָל־דְּרָכָיו מִשְׁפָּט צִדִּיק וַיִּשֶׁר הוּא: דוֹר עֲקֹשׁ וּפְתִלְתֵּל: עַם נָבֵל וְלֹא חֲכָם הוּא עֲשֵׂה וַיִּכְנַע: * הוּא עֲשֵׂה וַיִּכְנַע: * שָׂאל אֲבִיךָ וַיְגִדְדֵנִי וַיֹּאמְרוּ לָךְ: בְּהִפְרִידוֹ בְּנֵי אָדָם לְמִסְפָּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: יַעֲקֹב חָבַל נַחֲלָתוֹ: וּבִתְהוֹ יֵלֵל יִשְׁמֵן יַצְרֵנָהוּ כְּאִישׁוֹן עֵינוֹ: יַפְרֹשׁ בְּנִפְיוֹ יִקְחָהוּ יִשְׂאָהוּ עַל־אֲבֵרָתוֹ: וְאִין עַמּוֹ אֵל נָכֹר: * וַיֹּאכַל תְּנוּבַת שְׂדֵי וְשִׁמּוֹן מִחֲלָמִישׁ צוֹר: עַם־חֵלֶב בָּרִים וְאֵילִים עַם־חֵלֶב כְּלִיֹּת חֲטָה וַיִּשְׁמֵן יִשְׂרָוֹ וַיִּבְעֹט וַיִּטֵּשׁ אֱלֹהֵי עֲשָׂהוּ יִקְנָאָהוּ בָּרִים יִזְבְּחוּ לַשְּׂדִים לֹא אֱלֹהֵי חֲדָשִׁים מִקְרֵב פֶּאוֹ צוֹר יִלְדֵךְ תִּשְׂי (רביע) וַיֵּרָא יְהוָה וַיִּנְאֵץ וַיֹּאמֶר אֶסְתִּירָה פְּנֵי מַהֶם כִּי דוֹר תַּהֲפֹכֶת הִמָּה הֶם קִנְאוּנִי בְּלֹא־אֵל וְאֲנִי אֶקְנִיאֵם בְּלֹא־עֵם כִּי־אִשׁ קָדְחָה בְּאִפִּי וְתֹאכַל אָרֶץ וַיִּבְלָה אֶסְפָּה עֲלִימוֹ רַעוֹת מִזֵּי רַעֲב וְלַחְמֵי רֶשֶׁף וְשׁוֹן־בְּהֵמַת אֲשַׁלַּח־בָּם מִחוּץ תִּשְׁכַּל־חֶרֶב וּמִחֲדָרִים אִימָה אִמְרֵתִי אֶפְאִיחֶם לֹלֵי כַעַס אוֹיֵב אֲגוֹר פֶּזֶז־יִאֲמְרוּ יִדְגּוּ רְמָה כִּי־גֹי אֲבָד עֲצוֹת הִמָּה (חמיש) לוֹ חֲכָמוֹ יִשְׁכִּילוּ זֹאת אִיכָה יִרְדֵף אֶחָד אֶלֶף

אֲרִי יִדְעָנָא. בְּתַר דְּאָמוֹת אֲרִי חֲבֵלָא תַּחֲבִלוֹן. וְתַסְטוֹן מִן אֹרְחָא. דְּפִקְדִית יַחֲכוֹן. וְתַעֲרַע יַחֲכוֹן בִּשְׂתָא בְּסוֹף יוֹמָא. אֲרִי תַעֲבִדוֹן יַת דְּבִישׁ קָדָם יִי. לְאַרְגָּזא קְדָמוּהִי בְּעוֹבְדֵי דִיכּוֹן: (א) וּמְלִיל מִשָּׁה. קָדָם כָּל קְהֵלָא דִּישְׂרָאֵל. יַת פִּתְגָמִי תוֹשִׁבְחָתָא דְּהָא. עַד דְּשִׁלְמִו: (ב) לֵב (א) אֲצִיתוּ שְׂמִיא וְאִמְלִיל. וְתַשְׁמַע אֲרַעָא מִימְרֵי פּוֹמִי: (א) וְכַסֵּם כַּמְטְרָא אוֹלְפִנִי. יִתְקַבַּל כְּטֵלָא מִימְרֵי. כְּרוּחֵי מְטְרָא דְּנִשְׁבִּין עַל דְּתַאָה. וְכַרְסִיסֵי מִלְקוּשָׁא דְּעַל עֲשָׂבָא: (א) אֲרִי. בִּשְׂמָא דֵּי אֲנָא מְצִלִי. הָבוּ רְבוּתָא קָדָם אֶלְהָנָא: (א) תַּקִּיפָא דְּשִׁלְמִין עוֹבְדוּהִי. אֲרִי כָל אֹרְחַתִּיהָ דִּינָא. אֵלְהָא מְהִימְנָא דְּמִן קְדָמוּהִי עוֹלָא לֹא נְפִיק. מִן קָדָם דְּזַכָּאֵי וְקָשִׁיט הוּא: (א) חֲבִילוֹ לְהוֹן. לֹא לִיָּהּ בְּנִיא דְּפִלְחוֹ לְטַעוֹתָא. דְּרָא דְּאֲשֵׁנִי עוֹבְדוּהִי וְאֲשִׁתְּנִיו: (א) הָא קָדָם יִי אֲתוֹן גְּמִלִין דָּא. עַמָּא דְּקִבִּילוֹ אוּרִיתָא וְלֹא חֲכִימוֹ. הֵלָא הוּא אֲבוּךְ אֵת דִּילִיָּהּ. הוּא עַבְדְךָ וְאֲתַקְנָךְ: (א) אֲדַכְרֵ יוֹמִין דְּמִן עֲלָמָא. אֶסְתַּפֵּל בְּשֵׁנִי דֵר וֹדֵר. שָׂל אֲבוּךְ וִיחִיו לָךְ. סְכָךְ וַיִּמְרוּן לָךְ: (א) בְּאַחְסָנָא עֲלָאָה עַמְמִיא. בְּפִרְשׁוּתִיהָ בְּנֵי אֲנִישָׁא. קִיִּים תַּחוּמֵי עַמְמִיא. לְמַנִּין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: (א) אֲרִי. חוֹלְקָא דֵּי עַמִּיָּה. יַעֲקֹב עַבְד אַחְסָנְתִּיהָ: (א) סוֹפִיק צוֹרְפִיהוֹן בְּאַרְע מִדְבָּרָא. וְכִית צְהוֹנָא אֲתַר דְּלִית מִיא. אֲשִׁרִינוֹן סְחוֹר סְחוֹר לְשִׁכְנִיתִיהָ אֲלִיפְנוֹן פִּתְגָמֵי אוּרִיתִיהָ. נְטְרוֹן כְּבַבַת עֵינְהוֹן: (א) כְּנִשְׂרָא דְּמַחִישׁ לְקִנְיָה. עַל בְּנוּהִי מִתַּחֲפָף. פְּרִיס גְּדַפּוּהִי מְקַבִּילְהוֹן מְנַשִּׁילְהוֹן עַל תַּקּוּף אֲבֹרוּהִי: (א) יִי בַּחוּדִיָּהוֹן עֲתִיד לְאַשְׁרִייתְהוֹן בְּעֲלָמָא דְּהוּא עֲתִיד לְחַדְתָּא. וְלֹא יַתְקִיִם קְדָמוּהִי פּוֹלְחֵן טַעוֹן: (א) אֲשִׁרִינוֹן עַל תּוֹקְפֵי אֲרַעָא. אוֹכִילְנוֹן בְּזַת שְׂנֵאִיָּהוֹן. יְהֵב לְהוֹן בְּזַת שְׁלִישֵׁי קְרוּין. וְנַכְסֵי יַתְבֵי פְּרַכִּין תַּקִּיפִין: (א) יְהֵב לְהוֹן בְּזַת מַלְכִיָּהוֹן וְשִׁלְטִיָּהוֹן. עַם עוֹתֵר רַבְרִיָּהוֹן וְתַקִּיפִיהוֹן. עַמָּא דְּאַרְעוֹן אַחְסָנְתְּהוֹן. עַם בְּזַת חִילִיָּהוֹן וּמִשְׁרִיתְהוֹן. וְדָם גְּבִרִיהוֹן יַתְאַשֵׁר כְּמָא: (א) עוֹתֵר יִשְׂרָאֵל וּבַעַט. אֲצִלַח תַּקּוּף קָנָא נַכְסִין. שְׂבַב פּוֹלְחֵן אֵלְהָא דְּעַבְדִּיהָ. אֲרַגִּיזוּ קָדָם תַּקִּיפָא פְּרַקִּיָּה: (א) אֶקְנִיאוּ קְדָמוּהִי בְּפוֹלְחֵן טַעוֹן. בְּתוֹעֵיכְתָא אֲרַגִּיזוּ קְדָמוּהִי: (א) דְּבַחוּ. לְשִׁדִּין דְּלִית הוֹן צוֹרִין. דְּחַל דְּלֹא יִדְעוּנִין. חֲדַתֵּן דְּמַקְרִיב אֲתַעֲבִידָא. דְּלֹא אֲתַעֲסֹקוּ בְּהוֹן אֲבַהֲתְכוֹן: (א) דְּחַלַת תַּקִּיפָא דֵי כְּרָאךְ אֲתַנְשִׁיתָא. שְׂבַקְתָּא פּוֹלְחֵן אֵלְהָא דְּעַבְדְךָ: (א) וְגִלִי קָדָם יִי וְתַקִּיף רּוּגְזִיָּה. מְדֵאֲרַגִּיזוּ קְדָמוּהִי בְּנִין וּבְנֵי: (א) וְאִמְר. אֶסְלִיק שְׂכִינְתִי מִנְהוֹן. גְּלִי קְדָמִי מָא יְהִי בְּסוֹפְהוֹן. אֲרִי דְּרָא דְּאֲשֵׁנִי אֲנוּן. בְּנִיא דְּלִית בְּהוֹן הִימְנוּ: (א) אֲנוּן אֶקְנִיאוּ קְדָמִי כָּלָא דְּחֵלָא. אֲרַגִּיזוּ קְדָמִי בְּטַעוֹתְהוֹן. וְאֲנָא אֶקְנִינוּן כָּלָא עַם. כְּמָא טַפְשָׁא אֲרַגִּיזוּנִין: (א) אֲרִי קָדוּם תַּקִּיף כְּאִישָׁא נִפְק מִן קְדָמִי בְּרַגְוֹ. שִׁיעִי עַד שְׂאוֹל אֲרַעִיתָא. אֶסִיף אֲרַעָא וְעַלְלַתְהָ. שִׁיעִי עַד סִיפֵי טוּרִיא: (א) אֶסִיף עֲלִיָּהוֹן בִּישָׁן. מַכְתְּשֵי אֲשִׁיעִי בְּהוֹן: (א) נְפִיחֵי כַפֵּן. וְאֲכִילֵי עוֹף וּכְתִישֵי רּוּחִין בִּישָׁן. וְשׁוֹן חִית כְּרָא אֲגַרִי בְּהוֹן. עַם חֲמַת תִּנְיִנְיָא דְּזַחֲלִין בְּעַפְרָא: (א) מִבְּרָא תַּתְפִּיל חֲרָבָא. וּמִתְנַנְיָא חֲרָגַת מוֹתָא. אֶף עוֹלִימִיָּהוֹן אֶף עוֹלִימִתְהוֹן. יִנְקִיָּהוֹן עַם סְבִיָּהוֹן: (א) אִמְרִית יַחוּל רּוּגְזֵי עֲלִיָּהוֹן וְאֲשִׁיעִינוּן. אֲבִטִיל מִן בְּנֵי אֲנִישָׁא דְּכַרְנְהוֹן: (א) אֵלוֹ לֹא פּוֹן. רּוּגְזָא דְּשְׁנָאָה כְּנִישׁ. דְּלֵמָא יַתְרַבַּב בְּעִיל דְּבַבָא. דְּלֵמָא יִימְרוּן יִדְנָא תַּקִּיפַת לָנָא. וְלֹא מִן קָדָם יִי הוֹת כָּל דָּא: (א) אֲרִי עַם. מֵאֲבָדִי עֵיעָא אֲנוּן. וְלִית בְּהוֹן סוּכְלַתְנוּ: (א) אֵלוֹ חֲכִימוֹ אֶסְתַּפְּלוּ בְּדָא. סַבְרוּ מָא יְהִי בְּסוֹפְהוֹן: (א) אִיכְרִין. יִרְדּוּף חַד לְאַפָא. וְתַרְיִן יַעֲרָקוּן לְרַבּוּתָא. אֵלֵיָּן תַּקִּיפְהוֹן מְסֻרְנוּן. וַיִּי אֲשִׁלְמִנוּן:

ואעֲיֹדֶה בם אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ כִּי יִדְעֹתֶנִי
אֲחֹרַי מוֹרֵנִי כִּי הִשְׁחַרְתָּ רִשְׁחָרְתוֹן וּסְרַרְתָּ מִן
הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶתְכֶם וּקְרַאת אֶתְכֶם הִרְעִיהֶ
בְּאֲחֹרֵיַת הַיָּמִים כִּי רַנְעִשׂוּ אֶת הַרְעַ בְּעֵינַי יְהוָה
לֹא־כַעֲסוּ בְּמַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם וַיִּדְבַּר מִשׁוּבָה בְּאַזְנֵי כָל
קְהַל יִשְׂרָאֵל אֶת דְּבַר־יְהוָה הַזֶּה וְהָאֵת עַד תִּמַּם

ותשמע הארץ אמרי פי
תזל כטל אמרתי
וכרבבים עלי עשב
הבו גדל לאלהינו
כי כל דרכיו משפט
צדיק וישר הוא
דור עקש ופתלתל
עם נבל ולא חכם
הוא עשך ויכנףך
שאל אביך ויגדך וקנך ויאמרו לך
בהפרידו בני אדם
למספר בני ישראל
יעקב חבל נחלתו
ובתהו ילל ישמון
יצרנהו כאישון עינו
יפרש כנפיו יקחהו ישאהו על אברתו
ואין עמו אל נכר
ויאכל תזובת שדי
ושמון מחלמיש צור
עם חלב כרים ואילים
עם חלב כליות חטה
וישמון ישרון ויבעט
ויטש אלוה עשהו
יקנאהו בזרים
יזכו לשדים לא אלה
חדשים מקרב באו
צור ילדך תשי
וירא יהוה וינאץ
ויאמר אסתירה פני מהם
כי דור תהפכת המה
הם קנאוני בלא אל
ואני אקנאם בלא עם
כי אש קדחה באפי
ותאכל ארץ ויבלה
אספה עלימו רעות
מזי רעב ולחמי רשף
ושן בהמת אשלוז בם
מחוץ תשכל חרב ומחדריים אימה
אמרתי אפאיהם
לולי כעס אויב אגור
פן יאמרו ידנו רמה
כי גוי אבד עצות המה
לו חכמו ישכילו זאת
איכה ירדף אחד אלה

האזינו השמים ואדברה
יערף כמטר לקחי
כשעירם עלי דשא
כי שם יהוה אקרא
הצור תמים פעלו
אל אמונה ואין עול
שחת לו לא בניו מומם
ך-ליהוה תגמלו זאת
הלוא הוא אביך קנך
זכר ימות עולם בניו שנות דר ודר
בהנחל עליון גנים
יצב גבלת עמים
כי חלק יהוה עמו
ימצאהו בארץ מדבר
יסבנהו יבוננהו
כנשר יעיר קנו על גוזליו ירחף
יהוה בודד ינחנו
ירכבהו על במותי ארץ
וינקהו דבש מסלע
חמאת בקר וחלב צאן
בני בשן ועתודים
ודם ענב תשתה חמר
שמנת עבית כשית
וינבל צור ישעתי
בתולבת יכעיסהו
אלהים לא ידעום
לא שערום אבתיכם
ותשכח אל מחללך
מכעס בניו ובנותיו
אראה מה אחריתם
בנים לא אמן בם
כעסוני בהבליהם
בגוי נבל אכעיסם
ותיקד עד שאול תחתית
ותלהט מוסדי הרים
חצי אכלה בם
וקטב מריי
עם חמת זחלי עפר
גם בחור גם בתולה יונק עם איש שיבה
אשביתה מאנוש זכרם
פן יזכרו צרימו
ולא יהוה פעל כל זאת
ואין בהם תבונה
יבינו לאחוריתם

ף
לפך

ח
לפך

ט
לפך

ארי לא כתוקפנא תוקפהו, ובעלי דכבנא הו
 דיינא: (א) ארי כפורענות עמא דסדום כס פורענותהו.
 ולקוהו כעם עמורה. מחתהו כישן פרישי חוין.
 ותושלת עובדיהו כמרותהו: (ב) הא כמרת תנינא
 כס פורענותהו, וכריש פתני חוין אכוראין: (ג) הלא כל
 עובדיהו גלן קדמי גניזו ליום דינא באוצרי: (ד) קדמי
 פורענותא ואנא אשלים. בעדו דיגלו מארעהו. ארי
 קריב יום הברוהו, ומפע דעתיד להו: (ה) ארי ידן יי
 דינא דעמיה. ופורענות עבדוהי צדיקיא יתפרע. ארי
 גלי קדמוהי דבעדן דתקף עליהו מחת שגאה. יהו
 מטולטלין ושביקין: (ו) ויימר אן דחלתהו, תקיפא דהו
 רחיצין ביה: (ז) דתבר נכסתהו הו אכלין. שתן חמר
 נספיהו. יקומון כען ויסעוונכו. יהו עליכו למגין:
 (ח) חזו כען. דאנא אנא הוא. ולית אה בר מגי. אנא
 ממת ומחי. מחינא ואף מסינא, ולית מן ידי משויב:
 (ט) ארי אתקנית בשמיא בית שכינתי. ואמרת, קיים אנא
 לעלמין: (י) אם על חד תרין כחיו ברקא. מסוף שמיא
 ועד סוף שמיא תתגלי חרבי. ותתקף בדינא ידי. אתיב
 פורענותא לשאי. ולבעלי דכבי אשלים: (יא) ארו גרי
 מדמא. וחרבי תקטיל בעממא. מדם קטילין ושבו.
 לאעדא פתרון מריש שגאה ובעיל דכבא: (יב) שפחו
 עממא עמיה. ארי פורענות עבדוהי צדיקיא יתפרע.
 ופורענותא תיב לשנאוהי, ויכפר על ארעיה ועל עמיה:
 (יג) ואתא משה. ומליל. ית כל פתגמי תושבחתא דא
 קדם עמא. הוא והושע בר נון: (יד) ושיעי משה.
 למלא, ית כל פתגמי האלין עם כל ישראל: (טו) ואמר
 להו שו לבכו. לכל פתגמא. דאנא. מסהיד בכון
 יומא דין. דתפקדונגון ית בניכו. למטר למעבד. ית
 כל פתגמי אורייתא דא: (טז) ארי. לא פתגם ריקן הוא
 מנכו. ארי הוא חייכו. ובפתגמא דין. תיכו יומין
 על ארעא. דאתון. עברין ית ידנא. לתמן למירתה:
 (יז) ומליל יי עם משה. בכון, יומא דין למימר: (יח) סק.
 לטורא דעבראי דין טורא (ט טורא) דנבו. דבארעא
 דמואב. דעל אפי ירחו. וחזי ית ארעא דכנען. דאנא
 יהיב. לבני ישראל לאחסנא: (יט) ומת. בטורא דאת סליק
 לתמן. ואתכניש לעמך. כמא דמת. אהרן אחוה בהר
 טורא. ואתכניש לעמיה: (כ) על דשקרתון במימרי. בגו
 בני ישראל. כמי מצות רקם מדברא דצין. על דלא
 קדישתון יתי. בגו בני ישראל: (כא) ארי מקביל תחזי ית
 ארעא. ולתמן לא תיעול. לארעא. דאנא יהיב לבני
 ישראל: (כב) לג א ודא ברכתא. דברין משה. נביא די
 ית בני ישראל. קדם מותיה: (כג) ואמר. יי. מסיני אתגלי
 ויהודו יקריה משעיר אתחזי לגא. אתגלי בגבורתיה על
 טורא דפארן. ועמיה רבות קדישין. כתב מיניה. מגו
 אישתא אורייתא יתב לגא: (כד) אף חביבונן לשבטאי. כל
 קדישוהי בית ישראל בגבורא אפיק מצרים. ואנון
 מדברין תחזו עננן. נטלין על מימך: (כה) אורייתא יתב
 לגא משה. מסרה ירותא לכנשת יעקב: (כו) והוה בישראל
 מלפא. באתכנשות רישי עמא. כהדא שבטאי דישרא:
 (כז) ייחי ראובן כחני עלמא ומותא תנינא לא ימות.
 ויקבלון בנהי אחסנתהו ומזנתהו: (כח) ודא ליהודה
 ואמר. קביל יי עלותיה דיהודה מפקיה לקרבא.
 ולעמיה תתיביה בשלם. ידוהי יעבדן ליה פורענותא
 משנאוהי. וסעיד מפעיל דכבא הו ליה: (כט) ולחזי אמר.
 תומיא וארייתא אבישתא לגבר דאשתכח חסיד קדמך.
 דנסייתו בנסייתא והוה שלים. פנתתהי על מי מצותא
 ואשתכח מהימן: (ל) דעל אבוהי ועל אמיה לא רחים
 פד חבו מן דינא. ואפי אחוהי ובנוהי לא נסיב. ארי
 נטר משרת מימך. וקמך לא אשניאו: (לא) פשרין אלין
 דילפון דינך ליעקב. ואורייתא לישרא. ישוון קטרת
 בוסמין קדמך. וגמיר לרעוא על מדבחך: (לב) בריך יי
 נכסוהי. וקורבן ידוהי קביל פרעוא. תבר חרעא
 דשנאוהי. ודבעלי דכבוהי דלא יקומון: (לג) לבנימין
 אמר. רחמא די. ישרי לרוחען עלוהי. יהי מגין עלוהי כל
 דשמיא מלעילא. וממברעי עינון ותהומין. דנגדין ממעמקי

ושנים יניסו רבבה
 ויהנה הסגירם:
 ואיבינו פלילים:
 ומשדמת עמרה
 אשפלת מדרת למו:
 וראש פתנים אכזר:
 חתום באוצרתי:
 לעת תמוט רגלם
 וחש עתדת למו:
 ועל-עבדיו יתנחם
 ואפס עצור ועזוב:
 צור חסיו בו:
 ישתו יין נסיכם
 יהי עליכם סתרה:
 ואין אלהים עמדי
 מחצתי ואני ארפא
 כִּי-אֲשָׂא אֶל-שָׁמַיִם יְדִי
 אֶם-שָׁנֹתַי בָּרַק חַרְבִּי
 אָשִׁיב נֶקֶם לְצַרִּי
 אֲשָׁכִיר חֲצִי מִדָּם
 מִדָּם חָלָל וְשִׁבְיָה
 הֲרַנְּנוּ גוֹיִם עִמּוֹ
 וְנֶקֶם יִשָּׁיב לְצַרִּי

אם-לא פי-עורם מכרם
 כי לא כעורנו עורם
 פי-מגפן סדם גפנם
 ענבמו ענבי-רוש
 חמת תנינם יינם
 הלא-הוא כמס עמדי
 לי נקם ושלם
 כי קרוב יום אידם
 פי-ידי יהוה עמו
 כי יראה פי-אזלת יד
 ואמר אי אלהימו
 אשר חלב ובחימו יאכלו
 יקומו ויעזרכם
 ראו עתה פי אני אני הוא
 אני אמית ואחיה
 ואין מידי מציל:
 ואמרת תי אנכי לעלם:
 ותאחו כמשפט ידי
 ולמשנאי אשלם:
 וחרבי תאכל בשר
 מראש פרעות אויב:
 כי דם-עבדיו יקום
 וכפר אדמתו עמו:

ויבא משה וידבר את-פל-דברי השירה הזאת באזני העם הוא והושע בן-נון: ויכל משה
 לדבר את-פל-הדברים האלה אל-בני-ישראל: ויאמר אלהם שימו לבבכם לכל-הדברים
 אשר אנכי מעיד בכם היום אשר תצום את-בניכם לשמר לעשות את-פל-דברי התורה
 הזאת: כי לא-דבר רק הוא מכם פי-הוא חייכם ובדבר הזה תאריכו ימים על-האדמה
 אשר אתם עברים את-הירדן שמה לרשתה: פ
 וידבר יהוה אל-משה בעצם היום הזה לאמר: עלה אל-הר העברים הזה הר-
 נבו אשר בארץ מואב אשר על-פני ירחו וראה את-ארץ כנען אשר אני
 נתן לבני ישראל לאחזה: ומת בהר אשר אתה עלה שמה והאסף אל-עמדי
 כאשר-מת אהרן אחיך בהר ההר ויאסף אל-עמיו: על אשר מעלתם בי
 בתוך בני ישראל במי-מריבת קדש מדבר-צן על אשר לא-קדשתם אותי
 בתוך בני ישראל: כי מנגד תראה את-הארץ ושמה לא תבוא אל-הארץ
 אשר-אני נתן לבני ישראל: פ * (ג' ד'ה) *
 וזאת הברכה אשר ברה משה איש האלהים את-בני ישראל לפני מותו: ויאמר
 יהוה מסיני בא ורח משעיר למו הופיע מהר פארן ואתה מברכת קדש מימינו
 אשרת למו: אף חבב עמים פל-קדשו פינדך והם תבו לרגלך ישא מדברתיך: *
 תורה צוה-לנו משה מורשה קהלת יעקב: ויהי בישרון מלך בהתאסף ראשי עם
 יחד שבטי ישראל: יחי ראובן ואל-ימת ויהי מתיו מספר: ס
 וזאת ליהודה ויאמר שמע יהוה קול יהודה ואל-עמו
 תביאנו ידיו רב לו ועזר מצריו תהיה: פ *
 ולחזי אמר תמיד ואוריך לאיש חסידך אשר נסיתו במסה תריבהו על-מי מריבה:
 האמר לאביו ולאמו לא ראתיו ואת-אחיו לא הפיר ואת-בנו לא ידע פי שמרו
 אמרתך ובקרתך ינצרו: ירו משפטך ליעקב ותורתך לישראל ישומו קטורה
 באפך וכליל על-מזבחך: ברה יהוה חילו ופעל ידיו תרצה מחץ מתנים קמיו
 ומשנאיו מן-יקומון: ס
 ישכן לבטח עליו חפר עליו כל-היום ובין פתפיו שכן: ס *
 וליוסף אמר מברכת יהוה ארצו
 ממגד שמים מטל ומתהום רבצת תחת: וממגד תבואת שמש וממגד גרש ירחים:
 יומא. ובארעיה תשרי שכינתא: (א) וליוסף אמר. מברכא מן קדם יי ארעיה. עבדא מגדנין מטלא
 ארעא מלרע: (ב) עבדא מגדנין ועללן מיכול שמשא. עבדא מגדנין מריש ירח בירח:

וזאת הברכה
 אשר
 אמר

קרי

